

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 31574-05-12 אודסדון נ' אזגי (זגי)

תיק חיצוני:

לפני **כב' השופטת הבכירה ריבה ניב**תובע **דורות אודסדון****נגד**נתבע **פרוספר אזגי (זגי)**

ספרות:

[א' שנהר, דיני לשון הרע \(תשנ"ז\)](#)

חקיקה שאוזכרה:

[חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965: סע' 1, א', 15, 17](#)**פסק דין**

1. התובע שימש, בזמנים הרלבנטיים לתביעה, כיו"ר מועדון הכדורגל של הפועל תל אביב ואילו הנתבע היה באותה עת, הבעלים של קבוצת הכדורגל הפועל אשקלון ואף שימש, באותה עת, כחבר הנהלה בהתאחדות לכדורגל בישראל.

2. ביום 5/12/2011 נועד להתקיים משחק כדורגל במסגרת ליגת העל בין הפועל ת"א למכבי חיפה, באיצטדיון בלומפילד, מגרשה הביתי של הפועל ת"א. יום לפני המשחק, פנה הנתבע אל התובע וביקש ממנו לקבל שני כרטיסי הזמנה ליציע הכבוד. התובע השיבו כי בקשות מסוג זה יש להפנות למר אלי טביב, הבעלים של הקבוצה, וכי בקשת הנתבע תועבר אליו.

3. ביום המשחק, בשעת הצהרים, הגיע הנתבע למשרדי הפועל ת"א ודרש את ההזמנות שביקש. לטענת התובע, חטף משולחנה של המזכירה את חבילת הכרטיסים שהיתה מונחת עליו. התובע דרש מהנתבע ששייב את המעטפות שנטל ויעזוב את המקום, אלא שבתגובה לכך דחפו הנתבע והחל לקללו בקולי קולות ובאופן מביש. התובע הזמין משטרה למקום ומזו הגיעה, עזב הנתבע את השטח.

לטענת התובע בתביעתו, מאותה עת החל הנתבע במסע הכפשות כנגדו, בגינן הוגשה תביעה זו.

4. כך למשל, ביום 5/12/2011 רואיין הנתבע בתכנית הרדיו היומית "ספורט" וכינה את התובע "קוקסינל" ו"ציוואווה". המראיין, מאיר אינשטיין, הציע לנתבע להתנצל בפני התובע ובתשובה הנתבע חזר על המילים הפוגעות: **"אלי טביב ולאוסידון? שניהם קוקסינלים"**. תכנית זו אף הועלתה לרשת האינטרנט, לאתר ה"יוטיוב" וזכתה לעשרות אלפי צפיות.

5. באותו יום, במסגרת תכנית הרדיו היומית "עושים ספורט" חזר הנתבע על הדברים: **"העובד שלך הציוואווה, במילים האלה, הציוואווה, אתה יודע מה זה ציוואווה? זה כלב קטן שנובח ולא נושך.."**

מה שאוסדון ומה שטביב, אלה שני ציוואוות בשבילי, קוקסינלים..
אני אוהב הוצאות דיבה יש לי עו"ד שנתי. תקשיבי טוב, אלה קוקסינלים... " ועוד כהנה וכהנה.

6. ביום 8/12/2011 התראיין הנתבע פעם נוספת בתכנית הרדיו של מאיר אינשטיין, בעקבות החלטת התאחדות הכדורגל להעמידו לדין בגין התנהגותו האלימה. שוב ניתנה לנתבע הזדמנות לחזור בו מהדברים אך הוא סירב ואף חזר על הכינויים: **"איש בריס"**, "שומר בר" ו"גזע קטן".

7. ביום 22.12.2011 צוטטו בתכנית הטלוויזיה "צינור לילה" קטעים מהראיון שהעניק הנתבע לתכנית "עושים ספורט" וביום 6/1/2012 הושמעו באותה תכנית פעם נוספת הכינויים המכפישים. שוב סירב הנתבע להתנצל וחזר על הכינויים פעם נוספת.

8. ביום 14/12/11 הועלה לאתר ה"יוטיוב" קליפ מוזיקלי בו נראה הנתבע אוחז בידו סיגר ומיקרופון ומזמר, עם אדם נוסף, שיר שמילותיו, כולן, הם המילים והביטויים המכפישים. סרטון זה זכה לכ-58,000 צפיות.

9. באתר האינטרנטי של העיתון "מעריב" NRG נשאל הנתבע האם הוא מתחרט על אמירותיו והשיב: **"מה כבר אמרתי? אתה יכול להזכיר לי? למה נראה לך שאני אתחרט? אין על מה. בכלל, אנשים לא יודעים מה זה הפירוש של המילה קוקסינל ולמרות זה הם עושים רעש. קוקסינל זה הגבר הראשון שהחליף את המין שלו. ואחרי הניתוח הוא הופיע על הבמות וקרא לעצמו "קוקסינל".**
"ש. אז זה לא כינוי מעליב?"

ת. ממש לא. מי שמדבר צרפתית יודע אפילו שיש לזה גם פירוש שני. כי קוקסינל זה פרת מזה רבנו. זה הכל. זה אפילו הכינוי של האוטו חיפושית. אם אי אפשר לקרוא לבן אדם חיפושית- למה הגענו?

ש. אתה לא פוחד מתביעת דיבה?

ת. על מה הוא יכול לתבוע דיבה? אני התכוונתי להגיד שהם אנשים ורכוכים וקטנים. כשאני אומר למישהו קוקסינל ופוגע בגבריות שלו, הוא יכול לתבוע על הוצאת דיבה. אבל אני התכוונתי לזה ששני הקוקסינלים האלה הם פרת משה רבנו קטנה, אז אין עם זה שום בעיה.

ואתו הדבר שאחרי זה אמרתי עליהם שהם כלב ציוואווה. כולה כלב קטן וזה בדיוק מה שאני חושב עליהם. ובכלל אי אפשר להגיד שפגעתי בגבריות של טביב או אוסדון. שניהם ממשיכים לקיים יחסי מין עם נשים. הכל בסדר.

..

ש. לגבי "שיר הקוקסינל" לא הגזמת קצת?

ת. זה הגיע מהאזהדים של הפועל תל אביב. הם ממש לא אוהבים את אלי טביב..אז הם אמרו לי, בוא נעשה שיר מהדברים שאמרת בראיון". אני הסכמתי. אין בשיר הזה שום דבר לא אמיתי. לא הוספנו מילה אחת.

"ומאז כל דקה מישהו אחר מתקשר אלי ואומר לי "כל הכבוד"..האנשים האלה יודעים שבמקרה של אוסדון וטביב, זה נבלה וזה טריפה. האזהדים של הפועל ת"א אוהבים אותי."

את ראיון הרדיו בתכנית הספורט, העלה הנתבע גם לאתר ה,פייסבוק, שלו, למעקב אחר כל "חבריו" באתר זה.

10. טענת התובע, בעקבות מסע ההכפשה רחב ההיקף, בהזדמנויות שונות ולקהלי יעד שונים, דבקו בו הכינויים המכפישים ונפגע שמו הטוב.

עוד טען התובע כי חזרותיו של הנתבע על האמירות הפוגעניות וסירובו העיקש לחזור מהן, מקנות לו את הזכות לכפל הפיצוי הסטטוטורי, בו יחויב מי שהוציא לשון הרע בכוונה לפגוע. תביעת התובע הועמדה על 100,000 ש"ח. בנוסף, נדרשה גם התנצלות הנתבע ברבים.

11. טענת הנתבע בכתב הגנתו, כי עסקינן במפגש בין שני מכרים והחלפת דברים ביניהם, באופן שאיננו, אולי, גולת הכותרת לבית ספר לנימוסים והליכות, אך אין בינה לבין "לשון הרע"- דבר. לשיטתו, ניבולי פה גרידא, ודברים הנאמרים ב"עידנא דריתחא" אינם מהווים הוצאת לשון הרע.

12. עוד נטען על ידי הנתבע כי ביקש את ההזמנות מהתובע, אולם האחרון התעלם מפניותיו הטלפוניות הרבות, ובכך הכעיסו עד מאוד. לגרסתו, חש עצמו מושפל ע"י התובע וכל הראיונות שהעניק באו על מנת להציל את שמו הטוב שלו וכדי להגן על מסכת דברי הבלע שהתובע או מי מטעמו הפיצו כנגדו. לגרסתו, היה מיודד עם התובע ונהג לכנותו "ציוואווה" מבלי שהיו בכינוי זה הכפשה או עלבון. כך גם לגבי הכינוי "קוקסינל" שאין בו כדי לרמוז על נטיות המיניות של מאן דהוא אלא הבעת דיעה על אופן התנהלותו.

13. בעקבות אותם אירועים הורשע הנתבע ע"י וועדת המשמעת של ההתאחדות לכדורגל בעבירות של התנהגות בלתי הולמת בנסיבות מחמירות ובביזוי מוסדו ו/או ממלאי תפקידים ואף הושעה מחברותו בהנהלת ההתאחדות. שם, גם התנצל לפני התובע. לטענתו, בכך, מוצו ההליכים כנגדו.

14. בדיון הודה הנתבע כי הוא "בחור צעוני בכדורגל": "התובע צריך לקבל את ההתנצלות הכנה שלי ולסגור את הסיפור הזה." עוד הוסיף כי אובחן כמי שאינו שולט במוצא פיו, והוא אף מקבל טיפול פסיכולוגי לעניין זה. כן טען הנתבע כי לתובע לא נגרם כל נזק מהתנהגותו.

15. דיון

חוק איסור לשון הרע תשכ"ה- 1965 קובע את אחריותו של מי שמפרסם דברים שיש בהם כדי להשפיל אדם בעיני הבריות, לבזותו, או לפגוע במשרתו. (ס' 1 לחוק).

16. המבחן לפרשנות הפרסום הוא מבחן אוביקטיבי: "מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים." (ע"א תומרקין נ' העצני, פד' מ"ג 92 9337). לפיכך, אין בודקים את משמעותן המילולית של המילים, אלא את הפירוש, בקונטקסט הכללי, שהאדם הסביר היה נותן לפרסום.

17. "כאשר פונה בית המשפט לבדוק האם פרסום מסוים כולל בחובו לשון הרע עליו לבחון את הפרסום בכללותו. משמעות הפרסום נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום.... המובן הטבעי והרגיל של המילים יימצא לעיתים במובן המילולי כפשוטו ולעיתים כמסקנות בבין השורות. אל המובן הטבעי והרגיל של מילים אין להגיע תוך בידודן וניתוקן מהקשרן אלא נהפוך הוא, יש לראותן על רקען הכללי בו הובאו ובהקשר הדברים בו פורסמו." (עא 751/10 פלוני נ' אילנה דיין, פורסם באתרי אינטרנט).

18. כאן, חזר הנתבע על הכינויים "ציוואווה" ו"קוקסינל" בהתייחסו לתובע, ואף חזר ופירש כינויים אלו, בצורה שאינה משתמעת לשני פנים- כי אין הכוונה למילות חיבה, אלא לתיאור המקטין את התובע במידותיו (כלב קטן שנובח ואינו נושך), וגם אם אין במילה "קוקסינל" משום תיאור מידותיו המיניות של התובע, הכוונה הינה להעליבו, לבזותו ולשימו ללעג באזני המאזינים והצופים.

19. אינני מקבלת את טענת הנתבע כי הדברים נאמרו בעת התלהטות היצרים. האמירות המיוחסות לו, הוקלטו, תומללו, ואינן מוכחות. לו היו הדברים מסתכמים באירוע הראשוני, בו סורבה בקשתו של הנתבע לקבלת כרטיסי ההזמנה, יתכן שלא הייתי מחמירה עמו, ואף הייתי פוטרת אותו מאחריות לדברים, אלא שהנתבע חזר על הדברים, חזר ושנה, ואף הרחיבם ופרשם בפרשנויות מופרכות, וסרב לחזור בו מהם, למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו.

20. קללות וגידופים הוכרו כפוגעים ומטילים אחריות על פי החוק (ע"א 534/65 דיאב נ' דיאב, פד' כ(2), 271) לאחר שנבחן הקשרם, והסביבה הנורמטיבית בהם נאמרו. כך, נקבע כי המילים "הומו" או "מפגר" נתפסים בגדר עלבון לפחות בעיני חלק מהציבור (ר' שנהר, שם, עמ' 140). כך גם בעניינינו. ההגדרה [שבסעיף 1](#) לחוק אינה מתנה את קיומה של "לשון הרע" בכך שתוכן הפרסום יחטא לאמת, אלא ש"החוק מגן על זכותו של כל אדם כי הערכתו בעיני אחרים לא תיפגם ולא תיפגע על ידי הודעות כוזבות בגנותו." (אורי [שנהר](#), [דיני לשון הרע](#), עמ' 122). הכינויים שהושמעו ע"י הנתבע פוגעים, לטעמי, בתדמיתו של התובע באזני כלל הציבור ובהקשר בו נאמרו- העולם הגברי של אוהדי הכדורגל ומאזיני תכניות הספורט, לטעמי, נשמעות המילים אף פוגעות יותר.

הנני קובעת כי בדברים שנאמרו ע"י הנתבע יש משום הוצאת לשון הרע- כמשמעותה בחוק.

21. הנתבע טען כי חלות עליו ההגנות המנויות [בסעיף 15](#) לחוק, דהיינו כי עשה את הפרסום בתום לב. לאחר שבחנתי את חלופותיו השונות של הסעיף, וככל שהתכוון הנתבע להגנה המוקנית להבעת דעה (ס' 15 (4), (5)), לא מצאתי כי איזו מהחלופות מתאימה לעניינינו.

22. יתרה מכך, על מנת ליהנות מהגנת תום הלב, חייב הפרסום להיות מידתי וסביר לנסיבות (ס' 16). "אם בהגנת תום הלב המדובר, הרי רשאי הנתבע להתגונן בטענה, כי פרסם את אשר פרסם באחת הנסיבות האמורות בס' 15 לחוק וכי הפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות. אף לעניין הגנה זו מדובר איפוא על שני מרכיבים מצטברים הקשורים זה בזה ואשר בנפול האחד, ההגנה לא תצלח". (ע"א [723/74](#) הוצאת עתון

"הארץ" בע"מ נ' חב' החשמל, פד' לא(2)281). כאן, כאמור, לא התקיימו יסודות [ס' 15](#) לחוק, ואף עצמתם של הפרסומים החוזרים- אין לראותה כסבירה, בנסיבות העניין.

23. לטעמי, גם העובדה שהנתבע לא יזם את הראיונות אלא זומן אליהם- איננה מקנה לו הגנה. במקום להתנצל, או למצער לסכור פיו, מצא לנכון להיזקק לפרשנות מהלשון הצרפתית למילה "קוקסינל"- חיפושית, ולהתלוצץ, ב"שיר הקוקסינל". [סעיף 17](#) לחוק שולל את הגנת תום הלב שעה שהמפרסם נדרש לפרסם הכחשה או להתנצל ולא עשה כן. כאמור, ניתנו לנתבע מספר הזדמנויות, בשידורים שונים, לחזור בו מהתבטאויותיו אך הוא הביע נכונותו להתנצל רק כאשר הייתה חרב ההליך השיפוטי, בין בהתאחדות לכדורגל ובין בבית המשפט, מונחת על צווארו.

24. אינני מקבלת גם את הטענה כי מוצו ההליכים במוסדות ההתאחדות לכדורגל, שכן אין בהם כדי לחסום דרכו של התובע- בבית המשפט.

25. הנתבע טען כי לא נגרם נזק לתובע, המתגורר עתה בחו"ל. תביעת התובע הוגשה על פי [ס' 17א'](#) לחוק- פיצוי ללא הוכחת נזק, ולכן דין הטענה להידחות.

26. גובה הפיצוי

"הפיצויים אשר אותם מוסמך בית משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם כפולה:

ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן ע"י שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה כלפיו עוולה בכך שפגעו ללא הצדקה בשמו הטוב..

שנית- כפי שנאמר כבר בפסיקה בית משפט זה- נועדו הפיצויים הנקבעים בגין עוולת לשון הרע גם כדי שיחנכו את הציבור ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין שהוא איש פרטי ובין איש ציבור, אינו הפקר.." ([עא 802/87](#) עקיבא נוף נ' אורי אבנרי פד' מה (2) 489).

התובע עתר לכפל הפיצוי משום שלשון הרע שפורסמה כנגדו נעשתה בכוונה לפגוע. הואיל והשאיר זאת לשיקול בית המשפט, ולנוכח מצבו הכלכלי של הנתבע, שלכאורה כבר "בא על עונשו"- הנני קובעת כי הנתבע ישלם לתובע סכום של 60,000 ₪. בנוסף, ישא בהוצאות התובע (שנאלץ להגיע למשפט ממקום מושבו בחו"ל) בגין אגרות המשפט, ובנוסף, בשכר טרחת עורך דין בסך 5,000 ₪.

ניתן היום, ב' אדר ב תשע"ד, 04 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

ריבה ניב 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)